

Kondor Katalin: Új esztendő?, vígságszerz?

2025 január 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Vegyük észre a gonosz szándékot, és ne hagyjuk, hogy ránk dőljön a fal. A rabság fala.

Ez a címe egy régi-régi, új évet köszöntő dalocskának, mely arra utal, hogy az új évet vígasággal kell köszönteni. Mostanság ugyan sok vígaság nincs a világban, így sokkal inkább egy általam régen kedvelt székelő újévi köszöntő illik mai világunk hangulatához. Ez imígyen hangzik: a fiú így szól az apjához: „Na édesapám, az Isten lögyön magával. Há' hová mész, fiam? Én suva sem, de a fal dől magára.” Nos, a világ sorsát és bizonytalanságát látva, tapasztalva, a székelő vicc szerzője bizony fején találta a szöveget, már ami a világ sorsát illeti. Az óesztendő ugyanis nemigen tudunk szinte vígasággal elköszönni, a ránk dőlő falakat egyre nehezebb kézi erővel visszatartani, ami pedig az újévi reményeinket, s azok megvalósíthatóságát illeti, arra meg leginkább az a mondás illik, miszerint „a remény hal meg utoljára”.

A magdeburgi vérengzést a háborúpártiak konokságáig ugyanis egyelőre minden azt bizonyítja, hogy leginkább a tévedések szomorújátéka zajlik földünkön, a rossz döntések következményeit nyögjük az élet szinte minden területén. S bizony már régóta. Elég emlékeztetni arra, hogy például 1988-ban – nem volt az olyan régen! – Gorbacsov úgy nyilatkozott, hogy a Szovjetunióban meg vannak oldva a nemzetiségi problémák, és ezért a peresztrojka sikeres lesz. Nem lett. Tévedett az amerikai elnök, Bush is, amikor Jugoszláviát támogatta az egység fenntartásáért. Nem lett egység. Viszont rájöhettünk arra, hogy az Európai Uniótól semmit sem várhatunk. Nem fognak semmiben sem segíteni, mint ahogy eddig sem tették, mert nem tud és nem is akarnak önrendelkezni a népeket, hanem kizárólag csak Brüsszelből irányított népeket. Erre naponta tudunk vaskos bizonyítékokat megemlíteni, mint ahogy arra is, hogy békét sem akarnak, mert háborúpártiak. Önrendelkezési jogunk belépésünk óta csökken, egyre csökken, s még azt is el kellett viselnünk, hogy migránsgettót kívánnak Magyarországból gyártani.

Így futunk tehát bele a 2025. esztendőbe, s hogy az új év szerez-e nekünk igazi vígságot, azt nem merném megjósolni. Viszont ezek egy régi cikket 2008-ból, amikor is Eva Maria Barki magyar származású osztrák ügyvéd, nemzeti jogvédő eladását hallgathattam meg. Akik ismerik őt, azok tudják, hogy régóta hirdeti, hogy nekünk immár több mint száz éve Trianon jelenti a szenvedést, az igazságtalanságot és a jogtalanságot. Nos, ezen kijelentését nem is lehet vitatni, ugyanakkor elámult az ember, amikor Barki asszony olyan gondolatokkal állt elő, melyek nálunk ma is döbbenetet és rossz ízelegjegyzéseket váltanak ki, holott még a gyáváknak is el kellene ismerniük, hogy Trianon a magyarság legnagyobb tragédiája. Ahogy ő mondta, Trianon a mai napig gyengíti nem csak a magyarságot, de a magyar államot is. Mert 1920 óta Trianon jelenti a szenvedést, az igazságtalanságot és a jogtalanságot.

Új esztendő, vígságszerző! Nincs éppen víg kedvében a világ, ez vitathatatlan. Ugyanakkor ebben az új esztendőben öröm hallani vagy olvasni Barki szavait, miszerint a világon semmilyen jogtalanság sem tart örökké. Trianon óta változott a világ, változott Európa s a népek öntudata megerősödött. Hogy a világ változott, az vitathatatlan. Ugyanakkor abban nem vagyok biztos, hogy a népek öntudata megerősödött volna. Miért állítanánk, hogy erősödött, amikor Európa még az ellene törő migránsáradatot sem képes kezelni, amikor a politikában szinte szavakat alig hallunk valakitől? Amikor csak a hatalom megtartása fontos – mindenáron? A népek önrendelkezéséről pedig hallani sem akarnak? Persze, hogy nem akarnak! Éppen ezért, kötelességünk lenne jogainkért erősebben harcolni.

Emlékszem, Eva Maria Barki azzal fejezte be eladását, hogy „nincs senki, aki megakadályozhatja az önrendelkezési jog követelését. Nincs hatalom, amely betilthatna egy belső népszavazást. Az egyetlen ellenségünk a félelem, a közömbösség és a kényelmesség”.

Mély csend támadt. Az a csend sok mindent elmondott nekünk. Megértettem, milyen a hallgatás fala. A fentebb idézett székelő viccre visszatérve, a nemzetközi hírű jogász eladásával ugyanúgy figyelmeztetni akart, mint a viccbéli fiú az apját. Vegyük észre a gonosz szándékot, és ne hagyjuk, hogy ránk dőljön a fal. A rabság fala.

Kondor Katalin

A szerző újságíró

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló